



UNIVERSITY
OF TAMPERE

This document has been downloaded from
Tampub – The Institutional Repository of University of Tampere

Publisher's version

Authors: Vartola Juha, Virtanen Turo
Name of article: Tiedeyhteisö muotoutuu ja seura syntyy
Name of work: Suomalainen hallinnon tutkimus : mistä, mitä, minne?
Editors of work: Virtanen Turo et al.
Year of publication: 2011
ISBN: 978-951-44-8648-7
Publisher: Tampere University Press
Pages: 13-22
Discipline: Social sciences / Political science
Language: fi
School/Other Unit: School of Management

URN: <http://urn.fi/urn:nbn:uta-3-834>

All material supplied via TamPub is protected by copyright and other intellectual property rights, and duplication or sale of all part of any of the repository collections is not permitted, except that material may be duplicated by you for your research use or educational purposes in electronic or print form. You must obtain permission for any other use. Electronic or print copies may not be offered, whether for sale or otherwise to anyone who is not an authorized user.

TIEDEYHTEISÖ MUOTOUTUU JA SEURA SYNTYY

Juha Vartola – Turo Virtanen

Hallinnon Tutkimuksen Seurasta ja Hallinnon Tutkimus -julkaisusta silloin, nyt ja tulevaisuudessa – näkökohtia kolmenkymmenen vuoden valossa

Hallinnon Tutkimuksen Seuran (HTS) perustava kokous pidettiin Tampereen yliopistolla 8.5.1981. Seura perustettiin tieteelliseksi yhdistykseksi, jonka keskeisenä tehtävänä on edistää hallinnon tutkimusta Suomessa sekä osallistua kansainväliseen yhteistoimintaan. Seura oli alusta lähtien tarkoitettu kaikille hallinnon tutkimuksesta kiinnostuneille siitä riippumatta, mitä tieteenalaa, hallinnonalaa, -tasoa tai organisaatiota he edustavat. Puoleksa vuodessa seuraan liittyi lähes 150 henkilöä. Lokakuussa 2011 henkilöjäsenten määrä oli 680 (tästä opiskelijajäseniä 191). Tämä on samalla seuran historian suurin jäsenmäärä.

Seuran perustamista edelsi noin viidentoista vuoden jakso, jonka aikana alan tutkimus vähitellen alkoi kehittyä. Yhteiskunnallisessa korkeakoulussa oli vuonna 1965 perustettu taloudellis-hallinnollinen tiedekunta ja samalla hallintotieteiden opintosuunta (ks. alla). Tampereella nuoret julkishallinnon ja julkisoikeuden opettajat ja tutkijat keskustelivat monesti tarpeesta saada perustaa oma tieteellinen yh-

distys. Kuntatutkijat olivat perustaneet oman yhdistyksen jo vuonna 1971, kymmenen vuotta aikaisemmin. HTS:aa perustettaessa toiminta-ajatuksena oli koota yhteen tutkijoita kaikilta tieteenaloilta ja perustaa oma julkaisu. Perustamiskokouksessa puhetta johti yksi perustamisen puuhahenkilöistä, julkisoikeuden apulaisprofessori Seppo Laakso ja sihteerinä toimi julkishallinnon assistentti Antti Talkkari. Seuran perustamiskokouksessa jäseneksi ilmoittautui 38 henkilöä.

Seuran toiminnan aloittamista perusteltiin toteamalla, että hallinnon tutkimus on jakautunut moneen eri yliopistoon ja yksikköön, joissa toimivat tutkijat eivät vielä juurikaan tapaa toisiaan ja keskustele keskenään. Samoin painotettiin sitä, että vaikka alan tutkimus 1970-luvulla oli voimakkaasti laajentunut ja syventynyt, tutkimuksen yleinen näkyvyys ja vaikuttavuus olivat jääneet melko vähäisiksi. Myös todettiin, että hallinnon tutkijoilta puuttuu sekä yhteinen keskustelufoorumi että julkaisukanava.

Vuonna 1981 laaditun toimintasuunnitelman mukaan seura pyrkii toiminaan hallintoa tutkivien yksikköjen ja tutkijoiden yhdysliemänä, koordinoimaan hallintokoulutuksen suunnittelua ja seurantaan, tekemään tunnetuksi hallintokoulutusta ja hallinnon tutkimusta, harjoittamaan hallintoa koskevaa julkaisu toimintaa, järjestämään esitelmä- ja keskustelutilaisuuksia, ottamaan tarvittaessa kantaa ajankohtaisiin ja periaatteellisiin hallintokysymyksiin sekä harjoittamaan kansainvälistä tieteellistä yhteistoimintaa.

Koulutuksen suunnittelun ja seurannan koordinoimista ei seura sittemmin koskaan ole ottanut tehtäväkseen. Sama koskee kannanottoja ajankohtaisiin ja periaatteellisiin hallintokysymyksiin.

Perustamiskokouksessa valittiin seuran ensimmäinen johtokunta. Valituksi tulivat Risto Volanen (tutkimusjohtaja, Valtion koulutuskeskus), Jaakko Uotila (Tampereen yliopiston julkisoikeuden professori), Antti Talkkari (Tampereen yliopiston julkishallinnon assistentti), Krister Ståhlberg (Åbo Akademin julkishallinnon professori), Seppo Salminen (virastovaltuutettu, valtiovarainministeriön järjestelyosasto), Tore Modeen (Helsingin yliopiston julkisoikeuden (ruots.) professori), Tuomo Martikainen (Helsingin yliopiston val-

tio-opin apulaisprofessori), Seppo Laakso (Tampereen yliopiston julkisoikeuden apulaisprofessori), Harry Kronqvist (Valtion koulutuskeskuksen johtaja), Voitto Helander (Turun yliopiston valtio-opin apulaisprofessori, Tauno T. Mäki varapuheenjohtajaksi (Tampereen yliopiston yrityshallinnon professori), ja puheenjohtajaksi Juha Vartola (Tampereen yliopiston julkishallinnon professori). Tilintarkastajiksi vuodelle 1981 valittiin HT Ismo Lumijärvi ja HT Teuvo Pohjolainen sekä heidän varamiehikseen HL Juhani Nikkilä ja HK Jukka Kultalahti.

Johtokunta valitsi 29.5.1981 pitämässään kokouksessa sihteeriksi HL Antti Talkkarin ja taloudenhoitajaksi HL Pentti Meklinin.

Varsinainen työ alkoi noiden kokousten jälkeen. Johtokunta keskittyi aluksi kahteen pääasiaan, julkaisutoiminnan käynnistämiseen sekä keskustelu- ja neuvottelupäivien järjestämiseen. Työryhmä Uotila, Laakso, Helander, Talkkari ja Vartola sai tehtäväkseen julkaisutoiminnan käynnistämisen ja ensimmäisen neuvottelutilaisuuden järjestämisen. Tuo neuvottelutilaisuus, tai oikeammin ensimmäiset hallinnon tutkimuksen päivät järjestettiin kuitenkin vasta keväällä 1982, sillä toukokuussa 1981 ei katsottu olevan aikaa riittävästi kunnollisen tilaisuuden toteuttamiseen samana vuonna.

Seuran perustajajäsenistä oli yliopistoissa toimivia 22 ja virkamiehiä 16. Jokseenkin kaikki olivat Tampereelta tai Helsingistä. Vasta myöhemmin seuran jäsenten määrä alkoi lisääntyä. Jo 1970 -luvun puolella käynnistynyt Kuopion terveydenhuollon hallinto sekä Vaasan ja Lapin julkishallinto laajensivat jäsenpohjaa huomattavasti. Alusta saakka valtaosa jäsenistä oli julkisen hallinnon tutkijoita tai toimijoita.

Hallintotieteiden koulutus käynnistyi siis Yhteiskunnallisessa korkeakoulussa vuonna 1965. Näihin tieteisiin lukeutuivat tuolloin julkishallinto, julkisoikeus, kunnallispolitiikka sekä kunnallisoikeus ja kunnallistalous, sosiaali- ja talousekologia sekä sosiologia. Myöhemmin tiedekunnan sosiologian oppituoli, jonka alana oli ”talouden ja hallinnon ja niihin liittyvä sosiologia” siirrettiin yhteiskuntatieteelliseen tiedekuntaan, joka puolestaan luovutti oman kansantaloustie-

teen oppituolinsa taloudellis-hallinnolliseen tiedekuntaan. Sosiaali- ja talousekologia puolestaan muutti nimensä aluetieteeksi. Myöhemmin sen yhteyteen perustettiin omaksi oppiaineekseen ympäristöpolitiikka. Julkishallinnon yhteyteen puolestaan perustettiin julkishallinnon, erityisesti finanssiahallinnon oppituoli. Julkishallinto muutti nimensä hallintotieteeksi vuonna 1994. Vuonna 1998 oppiaineen yhteyteen perustettiin sisäasianministeriön erityisrahoituksella turvallisuushallinnon professuuri. Finanssiahallinto puolestaan siirrettiin tiedekunnan laitosrakenteen uudistuksen yhteydessä taloustieteiden laitokselle. Vuonna 2003 saatiin korkeakouluhallinnon professuuri. Viran haltija, Seppo Hölttä, perusti yksikön nimeltä HEG (Higher Education Group), josta on kasvanut hallintotieteen opintosuunnan suurin yksikkö. Hallinnon tutkimuksen kehittymistä on esitelty tarkemmin muidenkin yliopistojen osalta teoksen ensimmäisessä luvussa.

Juha Vartola kirjoitti seuran perustamisesta Hallinnon Tutkimus-vuosikirjassa vuonna 1982:

”Kun on kysymys seurasta, joka pyrkii kokoamaan tutkijoita riippumatta siitä, mitä tieteenalaa tai minkätyyppistä organisaatiota he edustavat, on ilmiselvää, että vaaraksi muodostuu selkeän identiteetin puuttuminen. Kenen tahansa seura voi olla ei kenenkään seura. On vaikea murtaa niitä rajoja, joita aikojen kuluessa on syntynyt erilaisia tieteellisiä ja käytännöllisiä osakulttuureja edustavien tutkijayhteisöjen välille. Seuran perustajille tämä muodostaa ensimmäisen ja tärkeimmän haasteen toiminnan alkuvuosina. Oman paikan löytäminen tieteellisten yhteisöjen joukossa, hallinnon tutkimuksen näkyvyyden ja vaikuttavuuden lisääminen tieteellisesti vakuuttavalla tavalla sekä aktiivisen tieteellisen keskustelun aikaansaaminen ovat ne tiet, joita edeten nuori seuramme pyrkii olemassaoloon perustelemaan.”

Kolmen vuosikymmenen jälkeen voidaan arvioida seuran ansioita. Seuran aloittaessa hallinnon tutkijoita oli maassamme ehkä parikymmentä.

Useimmat askartelivat omilla tutkimusaloillaan. Oli kiintoisaa oppia uusia asioita toisten töistä. Suhteemme hallinnon päätöksentekijöihin oli monipuolinen. Olennaista oli, että emme omaksuneet ”servants of power” -ajattelutapaa. Ehkä vain harvat olivat omaksuneet New Public Administration -liikkeen oppeja ja siten yleensä kriittisen yhteiskuntatieteen ajatuksia, joiden mukaan tieteellä tuli olla ensisijaisesti kriittinen perusasenne tutkimuskohteeseensa. Silti useimmat tuntuivat tekevän aitoa perustutkimusta, jonka sisäänrakennettuihin ajattelumalleihin ei sisältynyt muu kuin tieteellinen ansainta.

New Public Management tunkeutui maailmaamme 1980-luvun lopulla. Aikoihin se ei ole enää ollut ”new”. Silti se hallitsee suurta osaa tutkimusaluettamme koskevaa yleistä keskustelua. Kun 1990-luku nosti hallitsevaksi yhtäältä evaluaatiotutkimuksen ja kun organisaatiotutkimuksessa ajattelun taustaolettamuksena yhteiskunta vaihtui yritykseksi ja kun tiedemaailmamme yleisesti amerikkalaistui, tapahtui tutkimuksen suuntautumisessa varmaankin jonkinlainen periaatteellinen muutos.

Oletettu muutos tuskin johtuu tutkijoiden mielenlaadun muutoksista. Managerialistinen kehitys julkisessa hallinnossa, kansainvälistyminen sekä yliopistolaitoksen rahoituskehityksen muutos sekä johtavat että pakottavat yliopistoja ja niiden laitoksia aikaisempaa olennaisesti suuremmissa määrin rahanhankintaan. Joskus kuitenkin joutuu pohtimaan, onko hallintoa koskeva tutkimus yhä enemmän ajopuun lailla siirtynyt kohti sellaista sosiaaliteknologiaa, josta jo 1970-luvun alun uuden julkishallinnon liike aikansa hallinnon tutkimusta kritisoi.

Tieteenalojemme tekninen pätevyys on parissakymmenessä vuodessa edistynyt huomattavasti. Sen havaitsee jokainen, joka viitsii käydä läpi vaikkapa selailleenkin Hallinnon Tutkimus -lehden sivuja menneiltä vuosikymmeniltä. Tutkijoiden taso on hyvä ja kansainvälisesti hyvinkin vertailukelpoinen. Seura on ollut myös kansainvälisesti aktiivinen. Tampereen yliopiston julkishallinnon laitos järjesti European Group of Public Administration konferenssin ensimmäistä

kertaa Suomessa vuonna 1976, Vaasan yliopiston (nykyinen) julkisjohtamisen laitos puolestaan 2001.

Julkaisutoiminta käynnistyi Hallinnon Tutkimus -nimisellä vuosikirjalla (Förvaltningsforskning, Administrative Studies) vuonna 1982. Vuosikirja ilmestyi vuosittain kahtena osana 1982–1986. Juha Vartola toimi päätoimittajana vuoden 1985 loppuun, Turo Virtanen toimitussihteerinä vuoden 1986 loppuun. Kaksiosaisen vuosikirjan ajateltiin sopivan paremmin julkaisutoiminnan aloittajaksi, sillä nelinumeroiseen tieteelliseen aikakauslehteen ei uskottu löytyvän seuran alkuvaiheessa vielä riittävästi kirjoituksia. Kirjoittajien etsiminen ja motivointi oli alkuvaiheessa melko työlästä, sillä omaa julkaisukulttuuria ei vielä ollut. Tuohon aikaan tätä työtä tehtiin puhelimella ja kirjeillä. Käsikirjoitukset olivat kirjoituskoneella kirjoitettuja, usein käsin korjailtuja tilkkutäkkejä, joita toimitussihteerin ja sitten Finnpublisher-yrityksen Ritva Kultalahti tulkitsi julkaistavaa tekstiä muodostaessaan. Niin käsikirjoitukset ja oikolukuversiot kuin taittoversiotkin lähetettiin tavallisina kirjelähetyksinä, nykytermein 'etanapostilla'. Aivan alussa ei myöskään noudatettu ns. referee-menetelyä kirjoitusten arvioinnissa. Tämä astui kuvaan vasta vuosia myöhemmin tieteellisen julkaisutoiminnan kulttuurin vahvistuessa.

Vuosikirjan ensimmäisen osan artikkeliosastoon kirjoittivat 1982 seuraavat henkilöt (tässä järjestyksessä, suluisa aihe): Kari T. Eloranta (monimutkaisen tiimityön tutkimuksesta), Pertti Ahonen (tiedonmuodostuksesta kansanedustuksen ja julkisen hallinnon suhteiden areenalla), Risto Volanen (julkisen hallinnon tulokontrollista), Teuvo Pohjolainen (alustamisesta kunnallishallinnossa), Göran Djupsund (lokal samordning och central styrning) ja Krister Ståhlberg (från optimistisk handling till pessimistisk förväntning). 13.5.1982 järjestetyn 'Hallintoon vaikuttaminen' -keskustelupäivän satona julkaistiin Juha Vartolan, Voitto Helanderin, Krister Ståhlbergin ja Jaakko Uotilan puheenvuorot. Kirja-arvio-osastoon arvioivat kirjauutuuksia Leo Ahlstedt, Juhani Nikkilä, Kalevi Piha, Seppo Tiihonen ja Turo Virtanen. Sama kirjoittajakunta esiintyi sittemmin usein lehden sivuilla. Kaikkiaan vuosikirjan ensimmäinen osa ylsi 172 sivuun (A5-koossa). Päätöi-

mittaja ja toimitussihteeri koettelivat kykyjensä rajoja suunnitellessaan vuosikirjan kannen, jota käytettiin sitten koko vuosikirjaformaatin ajan.

Vuosina 1982–1984 toimitukseen kuuluivat myös Voitto Helander (Tampereen, sitten Turun yliopistosta), Tore Modeen (Helsingin yliopistosta), Kalevi Piha (Turun kauppakorkeakoulusta) ja Risto Volanen (Valtion koulutuskeskuksesta). Vuodesta 1985 lähtien toimituksen lisäjäsenistä luovuttiin ja luotettiin pelkän toimitusneuvoston tukeen. Toimitusneuvostona on alusta lähtien toiminut seuran johtokunta.

Toimitus siirtyi Tampereelta Helsingin yliopistoon, jossa päätoimittajan tehtävää hoiti Pertti Ahonen 1986–88 ja Turo Virtasta seurasi toimitussihteerinä Marja Keränen 1987–88. Hallinnon Tutkimus muuttui nelinumeroiseksi vuoden 1987 alusta. Vuodesta 1987 alkaen toimi myös laaja paikallistoimittajien verkosto, jonka kokoonpano säilyi sittemmin samana useita vuosia: Jorma Kuopus, Pertti Ahonen, Markku Kiviniemi, Keijo Räsänen, Esa Konttinen, Sirkka Sinkkonen, Pertti Eilavaara, Juha Vartola, Seppo Laakso, Arja Ropo, Krister Ståhlberg, Heikki Kulla, Pekka Kettunen, Sirpa Hajba ja Ari Salminen.

Paikallistoimittajien verkosto perustettiin aktivoimaan lehden toimintaa. Tarkoitus oli, että paikallistoimittajilta pyydetään normaalien artikkelien ja muiden kirjoitusten lisäksi ajankohtaisia tapahtumia kuvaavia tiedotteita, tietoja tulevista seminaareista, vierailijoista ja kiinnostavista tapahtumista sekä esimerkiksi virantäyttöprosessien kuvauksia ja asiantuntijalausuntojen ydinkohtia. Taustana oli tietynlainen tilanneanalyysi, jota valaisee Juha Vartolan teksti hänen viimeisessä pääkirjoituksessaan 1985:

”Luultavasti informatiivisinta kirjan toimittamisen luonteesta on se tieto, ettemme ole toistaiseksi hylänneet yhtään kirjoitusta, meillä ei ole ollut siihen varaa, vaikka joskus kieltämättä mieli olisi tehnyt. [...] Minkäänlaista selkeää toimituspolitiikkaa ei ole ollut mahdol-

lista harjoittaa. [...] Tulos on ollut lukijoiden nähtävissä. Myönteistä palautetta on toki tullut, kielteistä ei oikeastaan lainkaan.”

Nelinumeroiseksi muuttuneessa lehdessä olikin muutaman vuoden 'tieteen ja hallinnon arkipäivää' – osasto, joka mukavasti elävöitti lehteä. Nelinumeroinenkin lehti saatiin aina toimitettua ja kirjoitusten tarjonta on kasvanut tutkijayhteisön koon myötä. Kansainvälisen julkaisemisen painoarvon kasvaessa lehti joutuu nyt kilpailemaan kotimaisten tutkijoiden käsikirjoituksista kansainvälisten lehtien kanssa. Kirjoitusten tarjontaa on riittänyt, mutta tutkimusurallaan pitemmälle ehtineiden julkaisutoiminnassa lehti ei ole enää yhtä vahvassa asemassa kuin aiemmin. Jäsenet ovat saaneet lehden jäsenetuna. Erillisiä tilauksia, esimerkiksi kirjastoihin, lehdellä on ollut 2000-luvulla vajaat 200. Vuodesta 2001 lähtien on julkaistu yhdessä numerossa myös arviointitutkimusta koskeva liite, jonka toimittajat ovat olleet Suomen arviointiyhdistyksen aktivisteja.

Sittemmin päätoimittajina ovat toimineet monet professorin tehtävissä toimineet hallinnon tutkijat eri yliopistopaikkakunnilla. Teoksen liitteenä on luettelo heistä, samoin toimitussihteereistä sekä seuran puheenjohtajista, varapuheenjohtajista, johtokunnan jäsenistä ja varajäsenistä, sihteereistä ja taloudenhoitajista sekä tiedotussihteereistä ja tilintarkastajista. Seuran aktivistien määrä on huomattava, vaikka myös johtokunnan kokoonpanossa on aina tukeuduttu vakiintuneisiin nimiin eri yliopistopaikkakunnilla.

Vuosikirjan ensimmäisen osan pääkirjoituksessa 1982 todettiin, että hallinnon tutkimus on liian hajallaan. Tutkimuksen seuraaminen edellytti käytännössä hyvin monien tieteellisten lehtien tilaamista, ja ongelmaksi nähtiin, että ”tutkimus ”häviää” painopisteiltään muita tieteenaloja ja -kohteita edustavissa konteksteissa”. Hallinnon Tutkimus on eittämättä kyennyt keskittämään tutkimusta yksiiin kansiin ja tuonut alamme tutkimuksen selvästi näkyvämmiin esiin. Lehti on vakiinnuttanut paikkansa suomalaisen yhteiskuntatieteellisen alan tieteellisten julkaisujen kentässä.

Yksi seikka on herättänyt huomiota jo lehden perustamisen alkuvaiheessa. Turo Virtanen kirjoitti vuosikirjan ensimmäisessä osassa 1984 kirjoituksen 'Tieteellinen keskustelu tietorakenteen pihdeissä?'. Kyse oli laimeasta tai olemattomasta tieteellisestä debatista eri suuntauksia edustavien tutkijoiden kesken. Syitä etsittiin sekä paradigmaattisista eroista, joiden vuoksi toisten tutkimus ei aina tunnu kiinnostavalta, mutta myös pienen maan tutkijayhteisön pienuudesta, joka hillitsee irtiottoja. Kirjoituksessa myös ennakoitiin, että lähitulevaisuudessa ei muutosta tapahdu. Jari Vuori kiinnitti huomiota tieteellisen keskustelun ongelmiin 20 vuotta myöhemmin omissa pääkirjoituksessaan numerossa 1/2004. Hän peräänkuulutti edelleen tieteellisen keskustelun, dialogin ja väittelyn tarvetta pitäen sitä – aivan oikein – tieteenalan kehittymisen edellytyksenä. Hän uskoi, että seuran jäsenmäärän kasvu luo siihen edellytyksiä. Jäsenmäärä onkin kasvanut suotuisasti, mutta mikä on keskusteluaktiivisuuden tila seitsemän vuotta myöhemmin? Vaikka joitakin keskustelurupeamia Hallinnon Tutkimuksen sivuilla on vuosien aikana ollut, hallinnon tutkijat ovat olleet vähemmän intomielisiä tässä suhteessa kuin monien muiden alojen tutkijat. Tieteellisen keskustelun vilkkaus on vähentynyt kenties kaikilla yhteiskuntatieteen aloilla tieteen 'post-modernin hajoamisen' myötä, mutta suomalaisessa hallinnon tutkimuksessa innokkuutta ei ole löytynyt paljoa aiemminkaan. Lukija voi arvioida tilannetta nyt, kun tutustuu juhlateoksen antiin myöhemmillä sivuilla.

Seura on siirtynyt viestinnässään uuteen aikakauteen perustaesaan aikanaan 1995 kotisivut internettiin. Sivut uudistettiin 2005. Jaana Haatainen toimi pitkään sivujen päivittäjänä ja muutoinkin seuran hallinnon kantavana voimana. Kotisivut uudistettiin jälleen vuonna 2009 ja vuonna 2010 julkistettiin myös englanninkieliset sivut. Sivuilta löytyy tietoja muun ohella alan väitöskirjoista. Seura on myös luopunut paperisesta tiedotelehtisestään kotisivujen uudistamisen myötä ja siirtynyt sähköpostiviestintään jäsentiedotuksessaan. Jäsenrekisterin ylläpidossa siirryttiin ulkoisen palvelun käyttöön 2008,

mihin on integroitu myös välineet tehokkaampaan tiedotukseen. Taloushallinnon ohjelmisto on päivitetty samassa yhteydessä.

Seura on kaiken kaikkiaan vakiinnuttanut asemansa yhtenä yhteiskuntatieteellisen alan suurimmista tieteellisistä seuroista. Vain sosiologien Westermarck-seura, Sosiaalipoliittinen yhdistys ja Taloustieteellinen yhdistys ovat olleet jäsenmäärältään suurempia. 30 vuoden ikään ehtinyt seura on todellakin osoittautunut vetovoimaiseksi ja tarpeelliseksi. HTS on järjestänyt Hallinnon Tutkimuksen Päiviä (aluksi eri nimillä) perustamisestaan lähtien. Pääluennoitsija on ollut harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta aina alan merkittävä tutkija ulkomailta.

Hallinnon Tutkimus -vuosikirjan ja myöhemmin -lehden keskeytymätön julkaisutoiminta on merkittävä saavutus. Muilla pohjoismailla ei ole vastaavaa, vaan Göteborgista käsin toimitettava *Offentlig Förvaltning* (Scandinavian Journal of Public Administration) on ainoa skandinaavisilla kielillä (ja englanniksi) julkaiseva hallintotieteellinen lehti (korvasi 2010 vuosina 1997–2009 toimineen *Kommunal och Politik* -lehden). *Nordisk Administrativt Tidskrift* on painottanut käytännön näkökulmaa. Hallinnon Tutkimuksella on ollut myös englanninkielisiä teemanumeroita. Yhden niistä saivat International Institute of Administrative Sciences (IIAS) -järjestön konferenssiin Helsinkiin saapuneet osanottajat vuonna 2009. Nykyään lehden englanninkieliset abstraktit tallennetaan eurooppalaiseen PA@BABEL-tietokantaan, joka kattaa kaikki merkittävät, ei-englanninkieliset, eurooppalaisilla kielillä julkaistavat hallinnon tutkimuksen tieteelliset lehdet. Vuonna 2008 aloitettu käytäntö kattaa lehden abstraktit vuodesta 1996 lähtien.

Suomalaiset hallinnon tutkijat ovat olleet maamme kokoon nähden myös vahvasti esillä EGPA:n konferensseissa. On ilmeistä, että seuralla on jäsenineen ollut merkittävä panos hallinnon tutkimuksen suomalaisen yhteisön vahvistamisessa ja sen kansainvälisen näkyvyyden luomisessa.